

മരണപ്പെട്ടവരെ ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ!

സാദിക് മദീനി

ഒരാൾക്കും തട്ടിമാറ്റാനോ ഓടി രക്ഷപ്പെടാനോ കഴിയാത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ അലങ്കനീയമായ വിധിയാണ് മരണം. ഒരു വ്യക്തി മരണമടഞ്ഞു എന്ന് അറിയുമ്പോൾ സമൂഹത്തിൽ പൊതുവെ രണ്ടുതരം പ്രതികരണങ്ങളാണ് ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. സൽസ്വഭാവിയും സച്ചരിതനും പരോപകാരിയുമാണ് മരണമടഞ്ഞതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നന്മകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധേയം മൂലമുണ്ടാകുന്ന നഷ്ടങ്ങളും അനുസ്മരിക്കുകയും അയവിറക്കുകയും മറ്റുള്ളവരോട് അത് പങ്കുവെക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ കുടുംബങ്ങൾക്കും സമൂഹത്തിനും ഭാരമായി മാറുകയും തിന്മകളിൽ വിഹരിക്കുകയും നന്മയിൽ പിശുക്ക് കാണിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരാളുടെ വിധേയമാണെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ അയാളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടതിൽ ആശ്വസിക്കുകയും അയാളുടെ വേർപാടാമൂലമുണ്ടാകുന്ന സമാധാനത്തിൽ സന്തോഷിക്കുകയും അതോടൊപ്പം അയാൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയ തിന്മകളെ സംസാരവിഷയമാക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു സാധാരണക്കാരൻ മരണമടഞ്ഞാൽപോലും ജനങ്ങളുടെ നാവിൽനിന്ന് അയാൾ പലപ്പോഴും രക്ഷപ്പെടാറില്ല. ഒരു പക്ഷെ അയാളുടെ വിധേയം മൂലമുള്ള ദുഃഖം ലഘൂകരിക്കുവാനും സഹതാപം രേഖപ്പെടുത്തുവാനുമായി അയാളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായ പല വീഴ്ചകളേയും പോരായ്മകളും ആളുകൾക്കുമുമ്പിൽ തുറന്നുവെക്കും. മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞതു മുതൽ തുടർന്ന് പല സന്ദർഭങ്ങളിലുമായി ഇത് ആവർത്തിച്ചുകേണ്ടേണ്ടിരിക്കും. മോശമായ രൂപത്തിലാണ് ഒരാൾ മരണമടഞ്ഞതെങ്കിലോ അത് പല നാവുകൾക്കും മധുരമായി മാറുന്നു. ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ ചെയ്യുന്ന ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭവിഷ്യത്ത് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ കൃത്യമായ ഇസ്ലാമിക അദ്ധ്യാപനം അനിവാര്യമാണ്.

നാവിനെ സൂക്ഷിക്കുക

ഏറ്റവും നല്ല ഘടനയോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഓരോ അവയവങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ അനുഗ്രഹത്തെയും അവന്റെ അസ്മിത്വത്തെയും അറിയിക്കുന്നവയാണ്. എല്ലില്ലാത്ത ഒരു കഷ്ണം മാംസം കൊണ്ട് കോടി കണക്കായ മനുഷ്യർ അനേകായിരം ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ തുറക്കുന്നതും നാവിലൂടെയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നാവിനെ ഒരു അനുഗ്രഹമായി അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

خَلَقَ الْإِنْسَانَ . عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

“അവൻ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. അവനെ അവൻ സംസാരിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു.” (വിക്വ: 55: 3,4)

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ . وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ . وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

“അവൻ നാം രണ്ട് കണ്ണുകൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടില്ലേ? ഒരു നാവു രണ്ടു ചുണ്ടുകളും. തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന രണ്ടു പാതകൾ അവന്നു നാം കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.” (വി ക്യാ: 90: 8..10)

സത്യം, സദുപദേശം, സ്വലാത്ത്, ദിക്ട്, ക്വർആൻ പാരായണം തുടങ്ങി അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടുക്കാൻ ഉതകുന്ന ധാരാളം സൽകർമ്മങ്ങൾ നാവുമൂലം നേടിയെടുക്കാം എന്നതു പോലെതന്നെ കളവ് പറയൽ, ഏഷണി, പരദൂഷണം, ആക്ഷേപം, പരിഹാസം മുതലായ ധാരാളം മാരകമായ രോഗങ്ങളും നാവുതന്നെയാണ് പരത്തുന്നത്. നാവിന്റെ ദുരുപയോഗം മനുഷ്യനെ ജഹന്നമിലേക്ക് കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നു. അതിനെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ സംബന്ധിച്ച് വന്ന ചില പ്രവാചക വചനങ്ങളാണ് ചുവടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.

നബി ﷺ മുആദ് ഇബ്നു ജബൽﷺ വിനോട് പറഞ്ഞു:

“ജനങ്ങളെ നരകാഗ്നിയിൽ മുഖം കുത്തി വീഴ്ത്തുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ മുക്ക് കുത്തി വീഴ്ത്തുന്നത് അവരുടെ നാവുകൾ കൊയ്തെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റെന്തു കൊണ്ടാണ്!”(തിർമിദി)

നബി ﷺ പറഞ്ഞു:

“രണ്ട് താടിയെല്ലുകൾക്കിടയിലുള്ളതും രണ്ട് കാലുകൾക്കിടയിലുള്ളതും അനാവശ്യമായി ഉപയോഗിക്കുകയില്ല എന്ന് ആർ എനിക്ക് ജാമ്യം നൽകുന്നുവോ അവൻ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന് ജാമ്യം നിൽക്കാം”. (ബുഖാരി)

നബി ﷺ പറഞ്ഞു:

“തീർച്ചയായും ഒരു അടിമ ഒരു വാക്ക് ഉച്ചരിക്കും അതിലുള്ള(തിന്മ)ത് അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല അതു മൂലം കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തമ്മിലുള്ള ദുരന്തക്കാൾ (അഗാതമായ) നരകാഗ്നിയിൽ അവൻ വീഴും (മുസ്ലിം)

സുഹ്യാൻ ഇബ്നു അബ്ദില്ല ﷺ പ്രവാചകൻﷺയോട് ചോദിച്ചു:

“താങ്കൾ എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുന്നത് എന്താണ്? തിരുമേനിﷺ അവിടുത്തെ നാവ് പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ഇതാണ്” (തിർമിദി)

നബി ﷺ പറഞ്ഞു

“ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുകയും ശേഷം അവരെ ചിരിപ്പിക്കുവാനായി കളവ് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കൊക്കുന്നു നാശം അവർക്കാണ് നാശം അവർക്കാണ് നാശം” (അബൂദാവൂദ്)

വിശ്വാസി ആദരണീയൻ

മനുഷ്യന്റെ രക്തത്തിനും ധനത്തിനുമെന്നതുപോലെതന്നെ അവന്റെ അഭിമാനത്തിനും ഇസ്‌ലാം വിലകൽപ്പിക്കുന്നു. ഒരു വിശ്വാസിയെ ആക്ഷേപിക്കുവാനോ അവനെ നിസ്സാരനാക്കുവാനോ അവന്റെ അഭിമാനത്തിന് കോട്ടംവരുത്തുവാനോ പാടില്ല.

നബി ﷺ പറഞ്ഞു:

“ഒരു മുസ്‌ലിന് മറ്റൊരു മുസ്‌ലിമിന്റെ രക്തവും ധനവും അഭിമാനവും ഹറാമാണ്” (മുസ്‌ലിം)

അബൂല്ലാഹ് ഇബ്നു മസ്‌ഊദ് رضي الله عنه വിൽനിന്നും നിവേദനം. നബി ﷺ പറഞ്ഞു:

“ഒരു മുസ്‌ലിമിനെ ആക്ഷേപിക്കൽ തെമ്മാടിത്തവും അവനെ വധിക്കൽ കുഫ്റുമാകുന്നു.” (ബുഖാരി)

ഹാഫിദ് ഇബ്നു ഹജർ رحمته الله പറഞ്ഞു: ഈ ഹദീഥിൽ ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ അവകാശത്തെ മഹത്തപ്പെടുത്തണമെന്നും അന്യായമായി അവനെ ആരെങ്കിലും ആക്ഷേപിച്ചാൽ അത് ഫിസക് ആണ് എന്ന വിധിയുമുണ്ട്. (ഫത്ഹുൽബാരി)

അബൂല്ലാഹ് ഇബ്നു ഉമർ رضي الله عنه വിൽനിന്നും നിവേദനം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു:

“ഒരു വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ച് അവനിൽ ഇല്ലാത്തത് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹു അവനെ നരകവാസികളുടെ നീരിൽ താമസിപ്പിക്കും” (അബൂദാവൂദ്)

വിശ്വാസിയുടെ പവിത്രത സംരക്ഷിക്കൽ മുസ്‌ലിമായ ഓരോ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടേയും ബാധ്യതയാണ്. ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ സ്ഥാനത്തെ വളരെ മഹത്തരമായിട്ടാണ് മുൻ‌ഗാമികൾ കണ്ടിരുന്നത്.

അബൂല്ലാഹ് ഇബ്നു ഉമർ رضي الله عنه ഒരിക്കൽ കഅ്ബയിലേക്ക് നോക്കി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

“നീ എത്രമാത്രം മഹത്തരമാണ് നിന്റെ പവിത്രത എത്രമാത്രം മഹത്തരമാണ്. ഒരു വിശ്വാസി അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ നിന്നേക്കാൾ മഹത്വമുള്ളവനാണ്.” (തിർമിദി)

പ്രവാചക വചനങ്ങൾക്ക് വിലകൽപ്പിച്ചിരുന്ന സ്വഹാബിമാർ തങ്ങളുടെ നാവിനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യാതിരിക്കുവാനും തന്റെ സഹോദരന്മാർക്കെതിരെ അസഭ്യത്തിന്റെയും ആക്ഷേപത്തിന്റെ ശരങ്ങൾ തൊടുത്തുവിടാതിരിക്കുവാനും പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു.

അബൂജൂറൈയ്ക്ക് ജാബിദ് ഇബ്നു സുലൈം رضي الله عنه നിന്നും നിവേദനം: ഞാൻ (നബി ﷺ യോട്) പറഞ്ഞു: എനിക്ക് താങ്കൾ ഉപദേശം നൽകിയാലും. തിരുമേനി ﷺ പറഞ്ഞു:

... .« »

“താങ്കൾ ആരെയും ആക്ഷേപിക്കരുത്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അതിന് ശേഷം ഞാൻ ഒരു സ്വതന്ത്രനേയോ അടിമയേയോ ഒട്ടകത്തേയോ ആടിനേയോ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല.” (അബൂദാവൂദ്)

മരണപ്പെട്ടവരെ വിട്ടേക്കുക

ശകാരികളും കുറ്റം പറയലും വിരോധിച്ചുകൊണ്ട് വന്ന ഹദീഥുകൾ പൊതുവായി വന്നതായതിനാൽ അതിന്റെ വിധിയിൽ എല്ലാ മുസ്ലിം സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരും വലിയവരും ചെറിയവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും മരണപ്പെട്ടവരും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്താൽ ഒരുപക്ഷേ അതിന് മറുപടി കൊടുക്കുവാനും പ്രതികരിക്കുവാനും അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ ആളുകൾക്ക് തെളിയിച്ചു കൊടുക്കുവാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ മരണപ്പെട്ടർക്ക് ഇതിന് സാധ്യമല്ല എന്നതിനാൽ തന്നെ മയ്യിത്തിനെ ചീത്തപറയുന്നത് നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രേഖകൾ പ്രമാണങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായി സ്മിരപ്പെട്ട് വന്നിരിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് പവിത്രതയുള്ളതുപോലെതന്നെ മരണശേഷവും ഒരു മുസ്ലിം പരിപാവനമാണ്.

നബി ﷺ പറഞ്ഞു:

“മയ്യിത്തിന്റെ എല്ലാ പൊട്ടിക്കൽ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പൊട്ടിക്കുന്നതു പോലെതന്നെയാണ്.” (അബൂദാവൂദ്)

ജീവനുള്ള ഒരാളുടെ എല്ലാ പൊട്ടിക്കുന്നത് എപ്രകാരം കുറ്റകരമാണോ അപ്രകാരം തന്നെയാണ് മരണപ്പെട്ടവരുടെ എല്ലാ പൊട്ടിക്കുന്നതും. ഇമാം ദാറകുത്നി رحمته الله ആയിശ്ശറ വിൽ നിന്നും ഇപ്രകാരം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

“മയ്യിത്തിന്റെ എല്ലാ പൊട്ടിക്കൽ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പൊട്ടിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാണ് പാപത്തിൽ.” (ദാറകുത്നി)

മരണത്തോടുകൂടി മുസൽമാന്റെ പവിത്രത അവസാനിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഈ ഹദീഥ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അതായത് ഇബ്നു അബ്ദിറബ്ബാഹ് رضي الله عنه പറഞ്ഞു: മക്കയുടെ അടുത്ത പ്രദേശമായ സറഫിൽ നബി ﷺ യുടെ ഭാര്യ മൈമൂന رضي الله عنها വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അടുക്കൽ ഇബ്നു അബ്ബാസ് رضي الله عنه വിനോദാപ്പം ഞങ്ങൾ ഹാജറായി. അപ്പോൾ ഇബ്നു അബ്ബാസ് رضي الله عنه പറഞ്ഞു:

“ഇത് പ്രവാചകന്റെ ഭാര്യയാണ്. അവരുടെ മയ്യിത്തുകളിൽ നിങ്ങൾ ഉയർത്തുമ്പോൾ ഇളക്കുകയോ കുലുക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ അവരോട് അനുകമ്പ കാണിക്കുക.” (ബുഖാരി)

ഇതിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇബ്നു ഹജർ പറയുന്നു:

“ഒരു വിശ്വാസിയുടെ പവിത്രത ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളത് പോലെതന്നെ മരണശേഷവും അവശേഷിക്കുന്നു എന്ന് ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം.” (ഫജ്ഹുൽബാരി)

അബൂല്ലാഹ് ഇബ്നു മസ്ഊദ് പറഞ്ഞു:

“മയ്യിത്തായ ഒരു മുഅ്മിനിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കുന്നത് പോലെതന്നെയാണ്.” (മുസ്നഫ് ഇബ്നു അബീ ശൈബ)

ഈ ആശയത്തെ ശരിവെക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീമാണ് ഇമാം ബൈഹഖി അബൂറാഫിഇ ന്നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നബി പറഞ്ഞു:

“ആരെങ്കിലും ഒരു മസ്ലിമിനെ കുളിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ (പോരായ്മകൾ) മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അവന് നാൽപ്പത് പ്രാവശ്യം പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും അവനുവേണ്ടി കുഴി (കബർ) കുഴിക്കുകയും അതിൽ അവനെ മറമാടുകയും ചെയ്താൽ അവനെ ഒരു വീട്ടിൽ താമസിപ്പിച്ചതായ പ്രതിഫലം അന്ത്യനാളിൽ അല്ലാഹു അവന് നൽകുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും അവനെ കഫൻ ചെയ്താൽ അന്ത്യനാളിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള പട്ടുകൾകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനെ അണിയിപ്പിക്കുന്നതാണ്.” (ബൈഹഖി.)

മയ്യിത്തിന്റെ ന്യൂനതകൾ മറച്ചുവെക്കുവാനും മയ്യിത്തിൽ കണ്ട മോശമായ കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിക്കാതിരിക്കുവാനും കുളിപ്പിക്കുന്നവനോട് കൽപ്പിച്ചു. അത് മയ്യിത്തിന്റെ പവിത്രത സൂക്ഷിക്കുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ്.

ആയിശ്ശ്ര യിൽനിന്നും നിവേദനം, നബി പറഞ്ഞു:

“മരണപ്പെട്ടവരെ നിങ്ങൾ ശകാരിക്കരുത് നിശ്ചയം അവർ മുൻകൂട്ടി ചെയ്തുവെച്ചതിലേക്ക് അവർ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.” (ബുഖാരി)

മുഗീറത്തുബ്നു ശുഅ്ബ പറഞ്ഞു. നബി പറഞ്ഞു:

-

“മരണപ്പെട്ടവരെ നിങ്ങൾ ചീത്തപറയരുത്, അത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ വേദനിപ്പിക്കും” (അഹ്മദ്)

മിനായിലുള്ള ഒരു മലമുകളിൽവെച്ച് ഉമർ ഇപ്രകാരം പ്രസംഗിച്ചതായി ഹിലാൽ ഇബ്നു യസാഫ് പറയുന്നു:

-

“മരണപ്പെട്ടവരെ നിങ്ങൾ ശകാരിക്കരുത്. കാരണം മരണപ്പെട്ടവർ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ വേദനിക്കപ്പെടും” (മുസ്നഹ് ഇബ്നു അബീ ശൈബ)

ഈ ഉദ്ധരണികൾ മരണപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് നിഷിദ്ധമാണെന്ന് വ്യക്തമായിതന്നെ അറിയിക്കുന്നു. കൂടാതെ അതിന്റെ കാരണത്തെയും വിവരിക്കുന്നു.

ഒന്ന്; അവർ പ്രവർത്തിച്ച നന്മയാകട്ടെ തിന്മയാകട്ടെ അതിന്റെ പ്രതിഫലത്തിലേക്ക് അവർ എത്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവരെ ആക്ഷേപിച്ചതുകൊണ്ട് പ്രയോചനം ഇല്ല.

രണ്ട്; അവരെ ശകാരിക്കുന്നതുമൂലം അവരുടെ മക്കൾ, ബന്ധുകൾ, അവരുമായി ബന്ധമുള്ളവർ എന്നിവർ വേദനിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ വേദനിപ്പിക്കലും ഉപദ്രവിക്കലും മതപരമായി നിഷിദ്ധവുമാണ്.

ഹദീഥിൽ വന്ന എന്ന വാക്ക് ആക്ഷേപിക്കുക എന്നതിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നില്ല. ഹദീഥ് വിവരണ പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നവനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതും അവനെ കുത്തിപറയുന്നതുമായ എല്ലാ വാക്കുകൾക്കും അവസ്ഥകൾക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്.

ആയിശൗദ്ദ യിൽനിന്നും നിവേദനം, നബി പറഞ്ഞു:

-

“നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരൻ മരണപ്പെട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ (ആക്ഷേപിക്കാതെ) വിട്ടേക്കുക. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ അപമാനിക്കരുത്” (അബൂദാവൂദ്)

നബി യുടെ അടുക്കൽവെച്ച് മരണപ്പെട്ട ഒരാളെ കുറിച്ച് മോശമായി പറയപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു:

-

“നിങ്ങളിൽനിന്നും മരണമടഞ്ഞവരെ കുറിച്ച് നല്ലതല്ലാതെ നിങ്ങൾ പറയരുത്.” (നസാഇ)

മയ്യിത്തിന് കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അയാളുടെ നന്മകൾ പറയുകയും പോരായ്മകൾ മറച്ചുവെക്കുകയുമാണ് ഒരു മുസ്ലിം ചെയ്യേണ്ടത്. ജനങ്ങളുടെ

അഭിമാനം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്നതിനാൽതന്നെ അവരുടെ ന്യൂനതകളും കുറവുകളും മുടിവെക്കണം എന്ന് ഇസ്‌ലാം നിർദ്ദേശിച്ചു.

നബി ﷺ പറഞ്ഞു:

“ആരെങ്കിലും ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ ന്യൂനത മറച്ചുവെച്ചാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ന്യൂനത ദുനിയാവിലും പരലോകത്തും മറച്ചുവെക്കുന്നതാണ്.” (മുസ്‌ലിം)

ചില ഒഴിവുകഴിവുകൾ

ഇസ്‌ലാം പഠിപ്പിക്കുന്ന പൊതുതത്വം ഇതാണെങ്കിലും ചിലരുടെ (അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വരോ മരണപ്പെട്ടവരോ ആകട്ടെ) ന്യൂനതകളും കുറവുകളും പറയൽ അനിവാര്യമായതിനാൽ അത് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു.

ഒന്ന്: ഹദീഥ് നിവേദകന്മാരുടെ പേരായ്മകൾ പറയാവുന്നതാണ് എന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർ ഏകോപിച്ചിരിക്കുന്നു.

രണ്ട്: സത്യനിഷേധികൾ, തെമ്മാടികൾ, ബിദ്അത്തിന്റെ ആളുകൾ എന്നിവരുടെ കുറവുകൾ പറയാം.

തിന്മയിലേക്ക് ആളുകൾ ആകർഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനും അവരെ കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീത് കൊടുക്കുവാനും ജനങ്ങളെ ഇത്തരം ആളുകളിൽനിന്ന് അകറ്റുവാനും വേണ്ടി അവരുടെ ന്യൂനതകൾ ജനസമൂഹത്തിൽ വിവരിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. പൊതു തത്വത്തിൽനിന്നും അവരെ പ്രത്യേകം മാറ്റിനിർത്തുവാനുള്ള കാരണം മതത്തെ സംരക്ഷിക്കുക, ആളുകളെ ഗുണദോഷിക്കുക തുടങ്ങിയ നന്മകൾ അതിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ്.

ഇമാം അബൂ മുഹദ്ദ് ഇബ്നു ഹസം رضي الله عنه പറഞ്ഞു: ഉപദ്രവിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ മരണമടഞ്ഞവരെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ കുഫ്റു ബിദ്അത്ത്, തിന്മകൾ എന്നിവ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണെങ്കിൽ അവരെ ആക്ഷേപിക്കലും കുഫ്റിന്റെ ആളുകളെ ശപിക്കലും അനുവദനീയമാണ്. ശേഷം മരണപ്പെട്ടവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആയിശ്ശയുടെ ഹദീഥ് അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു അബൂലഹബിനെയും ഫിർഅാനിനേയും അവരുടെ സത്യനിഷേധം കാരണത്താൽ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു ﷻ പറഞ്ഞു:

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ

“ഇസ്രായീൽ സന്തതികളിലെ സത്യനിഷേധികൾ നാവിലൂടെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” (വി.കു: അൽമാഇദ:78)

“സ്വഹീഹൂൽ ബുഖാരിയിലും മറ്റും മരണപ്പെട്ടവരെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത് വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹദീഥുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കെ എങ്ങിനെ (ഈ ഹദീഥിൽ) മയ്യിത്തിനെ മോശമായി പറയാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിനുള്ള മറുപടി; മയ്യിത്തിനെ അപലപിക്കുന്നത് വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് മൂനാഫിക്, സത്യനിഷേധികൾ, ബിദ്അത്ത് തെമ്മാടിത്വം തുടങ്ങിയവ പരസ്യമായി ചെയ്യുന്നവർ എന്നിവരല്ലാത്തവരെയാണ്. എന്നാൽ ഇത്തരം ആളുകൾ, അവരുടെ മാർഗത്തെക്കുറിച്ച് മൂന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കുവാനും അവരുടെ വഴികൾ പിൻതുടരാതിരിക്കുവാനും അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ അനുകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാനും അവരുടെ അവതാനങ്ങൾ പറയൽ നിഷിദ്ധമല്ല. ഈ ഹദീഥിൽ മോശമായി പറയപ്പെട്ട വ്യക്തി കാപടുത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞവയിലോ പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. ഇതാണ് അതിനുള്ള ശരിയായ മറുപടി.”

ശൈഖ് സാലിഹ് ഇബ്നു ഫൗസാൻ പറഞ്ഞു:

]

[129 :

“മതപരമായ ഒരു നന്മയുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ മരണപ്പെട്ട വ്യക്തിയെ ആക്ഷേപിക്കാൻ പാടില്ല. മരണപ്പെട്ട വ്യക്തി വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാരിൽ പെട്ടവനോ കളവ് പറയുന്ന ഹദീഥ് നിവേദകനോ അല്ലെങ്കിൽ മോശമായ സ്വാധീനം ഉള്ളവനോ ആണെങ്കിൽ അയാളുടെ വഴികേടിനെ കുറിച്ചും അയാളുടെ ചീത്ത സ്വാധീനത്തെ കുറിച്ചും മുസ്ലിമിനെ അറിയിക്കൽ അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ നന്മയില്ലാത്ത കേവലം പരദുഷണം പറയലോ ആക്ഷേപിക്കലോ ആണെങ്കിൽ അത് അനുവദനീയമല്ല.”